

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 841

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 decembrie 2010

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
232. — Lege privind regimul de import al mostrelor de îngrășăminte și al îngrășămintelor	2–5	Criminalitate Organizată și Terorism, precum și a Legii nr. 162/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism	9–11
1.179. — Decret pentru promulgarea Legii privind regimul de import al mostrelor de îngrășăminte și al îngrășămintelor	5	Decizia nr. 1.384 din 26 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, și ale art. 577 din Codul de procedură civilă	11–13
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.177 din 30 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2004 privind acordarea unor facilități familiilor de pensionari, precum și ale art. 14 alin. (1) și (4) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 7/2005	6–7	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 1.206 din 5 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării și ale art. 96 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului	8–9	1.209. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2010 al Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii	13–15
Decizia nr. 1.365 din 26 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de		1.221. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 28 la Hotărârea Guvernului nr. 1.347/2001 privind atestarea domeniului public al județului Bacău, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Bacău....	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind regimul de import al mostrelor de îngrășăminte și al îngrășămintelor****Parlamentul României adoptă prezenta lege.****CAPITOLUL I****Importul mostrelor de îngrășăminte**

Art. 1. — Importul mostrelor de îngrășăminte clasificate la pozițiile tarifare 31.01—31.05 prevăzute în anexa la Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, cu modificările și completările ulterioare, se efectuează pe baza certificatului de abilitare pentru importul mostrelor de îngrășăminte.

Art. 2. — Certificatul de abilitare pentru importul mostrelor de îngrășăminte se emite de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și Protecția Mediului — I.C.P.A. București, conform modelului prezentat în anexa nr. 1.

Art. 3. — În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *îngrășământ* — materialul a cărui funcție principală este aportul de substanțe nutritive adus plantelor;

b) *certificat de abilitare pentru importul mostrelor de îngrășăminte* — document eliberat de autoritatea emitentă prevăzută la art. 2, în baza căruia este permis importul mostrelor de îngrășăminte din țări din afara Uniunii Europene, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1;

c) *certificat de abilitare* — document eliberat de autoritatea emitentă prevăzută la art. 13, în baza căruia este permis importul îngrășămintelor din țări din afara Uniunii Europene, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 4. — (1) Mostrele de îngrășăminte sunt importate în baza certificatului de abilitare pentru importul mostrelor și sunt utilizate în activitatea de cercetare-testare, în vederea autorizării îngrășământului cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pentru:

- a) teste de eficacitate biologică;
- b) analize fizico-chimice.

(2) În urma testărilor se eliberează autorizația RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT conform Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului și al ministrului sănătății nr. 6/22/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Comisiei interministeriale pentru autorizarea îngrășămintelor în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pentru utilizarea și comercializarea în România, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Pentru obținerea certificatului de abilitare pentru importul mostrelor de îngrășăminte, solicitantul autorizării transmite autorității emitente prevăzute la art. 2 următoarele documente:

- a) solicitare în scris, din care să rezulte: numele sau denumirea importatorului și sediul social al firmei, lista codurilor tarifare, lista denumirilor produselor/grupelor de produse, lista denumirilor comerciale/tehnice ale produselor pentru care solicită abilitarea;
- b) declarație privind scopul importului de mostre de îngrășăminte;
- c) copie a certificatului de înregistrare la registrul comerțului.

Art. 6. — (1) Cantitățile de mostre necesare efectuării analizelor fizico-chimice și testelor în vederea autorizării unui îngrășământ sunt:

a) pentru teste de eficacitate biologică, cantitatea de mostre este stabilită de către Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și Protecția Mediului — I.C.P.A. București, în termen de 5 zile lucrătoare de la înregistrarea solicitării, în funcție de doza recomandată de producător;

b) pentru analize fizico-chimice, în doza recomandată de laboratoarele autorizate să execute astfel de tipuri de analize.

(2) Certificatul de abilitare pentru importul mostrelor de îngrășăminte se eliberează o singură dată pentru cantitatea de mostră prevăzută la alin. (1), separat pentru fiecare tip de analize sau teste.

Art. 7. — Certificatul de abilitare pentru importul mostrelor de îngrășăminte se eliberează în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii documentației complete.

Art. 8. — Certificatul de abilitare pentru importul mostrelor de îngrășăminte este valabil pentru un singur transport și pentru o singură operațiune vamală.

Art. 9. — (1) Autoritatea vamală permite importul mostrelor de îngrășăminte în baza documentului prevăzut la art. 1, care se prezintă în original la biroul vamal.

(2) Biroul vamal la care se realizează operațiunea de vâmuire a produselor la import, la definitivarea operațiunii de vâmuire, vizează și păstrează o copie a certificatului de abilitare pentru importul mostrelor de îngrășăminte, pe care o anexează la declarația vamală de import.

Art. 10. — Importatorul de mostre de îngrășăminte are următoarele obligații:

a) să anunțe autoritatea emitentă cu privire la orice modificare intervenită în documentația depusă pentru obținerea certificatului de abilitare pentru importul mostrelor de îngrășăminte, în termen de maximum 15 zile de la producerea modificării;

b) să utilizeze certificatul de abilitare pentru importul mostrelor de îngrășăminte numai în condițiile și în scopul pentru care a fost emis.

Art. 11. — Birourile vamale solicită, prin convocare scrisă, transmisă prin fax sau e-mail, după caz, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 3, participarea la controlul vamal a reprezentanților direcțiilor pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Aceștia confirmă prin fax sau e-mail, în cel mai scurt timp, participarea la controlul vamal și nominalizează persoana împuternicită.

CAPITOLUL II**Importul îngrășămintelor**

Art. 12. — Importul îngrășămintelor, clasificate la pozițiile tarifare 31.01—31.05 prevăzute în anexa la Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987, cu modificările și completările ulterioare, se efectuează pe baza certificatului de abilitare, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 13. — Certificatele de abilitare se emit de direcțiile pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București, din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 14. — (1) În scopul obținerii certificatelor de abilitare, importatorii prezintă autorității emitente prevăzute la art. 13 următoarele documente:

a) solicitare în scris, din care să rezulte: numele sau denumirea importatorului și sediul social al firmei, lista codurilor tarifare, lista denumirilor produselor/grupelor de produse, lista denumirilor comerciale/tehnice ale produselor pentru care solicită abilitarea;

b) copie a certificatului de înregistrare la registrul comerțului;

c) copie a autorizației RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT și a buletinului de analiză pentru atestarea conformității îngrășământului cu datele înscrise în autorizație, emis de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și Protecția Mediului — I.C.P.A. București, conform art. 4 alin. (2);

d) copie a etichetei produsului care este introdus în țară sau a documentelor de însoțire a mărfii în cazul îngrășămintelor în vrac, în două exemplare, din care un exemplar însoțește certificatul de abilitare.

(2) În cazul importurilor de azotat de amoniu, în conformitate cu prevederile Deciziei nr. 1.348/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Directivei 76/769/CEE a Consiliului referitoare la restricțiile privind introducerea pe piață și utilizarea de 2-(2-metoxietoxi) etanol, 2-(2-butoxietoxi)etanol, metilen-difenil diizocianat, ciclohexan și azotat de amoniu, aceștia trebuie să respecte toate cerințele de siguranță impuse de anexa III la Regulamentul (CE) nr. 2.003/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 octombrie 2003 privind îngrășămintele, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Copia etichetei ce se anexează certificatului de abilitare este vizată de autoritatea emitentă și va avea inscripționat numărul certificatului de abilitare.

Art. 15. — Certificatele de abilitare se eliberează în termen de 15 zile lucrătoare de la depunerea documentației complete.

Art. 16. — Certificatul de abilitare este valabil o perioadă de 12 luni de la data emiterii.

Art. 17. — (1) Autoritatea vamală permite importul îngrășămintelor în baza documentului prevăzut la art. 12, care se prezintă în original la biroul vamal.

(2) Biroul vamal la care se realizează operațiunea de vămuire a produselor de import, pe versoul certificatului de abilitare, ține evidența cantitativă a îngrășămintelor importate până la epuizarea cantității înscrise în certificat, vizând și înscriind data pentru fiecare mențiune. O copie a certificatului de abilitare astfel completat se anexează la declarația vamală, originalul acestuia fiind păstrat de importator.

(3) Personalul vamal din cadrul biroului vamal la care se realizează operațiunea de vămuire a produselor la import, pe versoul certificatului de abilitare, ține evidența cantitativă a îngrășămintelor importate până la epuizarea cantității înscrise în certificat, vizând și înscriind data pentru fiecare mențiune. O copie a certificatului de abilitare astfel completat se anexează de personalul vamal la declarația vamală, originalul acestuia fiind păstrat de importator.

Art. 18. — Importatorul are următoarele obligații:

a) să depună documentația completă în vederea obținerii certificatului de abilitare;

b) să anunțe autoritatea emitentă cu privire la orice modificare intervenită în documentația depusă pentru obținerea certificatului de abilitare, în termen de maximum 15 zile de la producerea modificării;

c) să utilizeze certificatul de abilitare numai în condițiile și în scopul pentru care a fost emis și pentru perioada de valabilitate respectivă.

Art. 19. — Certificatul de abilitare se anulează de către autoritatea emitentă în următoarele situații:

a) când se constată că documentele însoțitoare nu sunt autentice, la controalele prevăzute la art. 11;

b) când se constată, ulterior vămuirii, de către organele de control ale autorității emitente prevăzute la art. 13 neconformitatea produselor cu documentele în baza cărora a fost emis certificatul de abilitare;

c) la solicitarea importatorului.

Art. 20. — Decizia privind anularea certificatului de abilitare, precum și motivul acesteia, împreună cu măsurile dispuse privind produsele în cauză, se comunică în scris de către autoritatea emitentă Autorității Naționale a Vămirilor, în termen de 48 de ore de la data și ora anulării acestuia. În situația în care, în intervalul de la luarea deciziei de anulare până la încunoștințarea efectivă a biroului vamal asupra instituirii deciziei de anulare, produsele înscrise pe un certificat de abilitare anulat au fost vămuite la import, biroul vamal comunică aceasta Autorității Naționale a Vămirilor, în vederea informării autorității emitente, care ia măsurile ce se impun.

CAPITOLUL III

Contravenții și sancțiuni

Art. 21. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 10, 11, art. 19 lit. b) și c) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul împuternicit din cadrul direcțiilor de agricultură și dezvoltare rurală județene și, respectiv, a municipiului București.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii.

Art. 22. — Prevederile art. 21 referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 23. — Autoritatea emitentă prevăzută la art. 13 are obligația de a face publică lista importatorilor abilitați pe site-ul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în a cărui subordine își desfășoară activitatea, și de a menține și actualiza evidențele importatorilor cărora li s-au eliberat sau li s-au anulat certificatele de abilitare.

Art. 24. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 25. — Prevederile prezentei legi nu se aplică mostrelor de îngrășămintă și îngrășămintelor marcate ÎNGRĂȘĂMÂNT CE, conform Regulamentului (CE) nr. 2.003/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 octombrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, care circulă liber în comunitate.

Art. 26. — Importurile de îngrășămintă trebuie să se efectueze cu respectarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1.488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE

ale Comisiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 396 din 29 mai 2007.

Art. 27. — Prezenta lege transpune Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de

stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 204 din 21 iulie 1998.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 7 decembrie 2010.
Nr. 232.

ANEXA Nr. 1

INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETARE-DEZVOLTARE
PENTRU PEDOLOGIE, AGROCHIMIE ȘI PROTECȚIA MEDIULUI—
I.C.P.A. BUCUREȘTI
Nr. de înregistrare din

CERTIFICAT DE ABILITARE PENTRU IMPORTUL MOSTRELOR DE ÎNGRĂȘĂMINTE

— model —

Se abilitază importatorul
(denumire, sediu, certificat de înregistrare la registrul comerțului)

pentru importul, testarea și analiza următoarelor produse:

Codul tarifar:

Denumirea produselor/grupeii de produse:
(denumirea comercială/tehnică a produselor)

Cantitatea:

Numărul de mostre pentru fiecare produs:

Scopul:

Prezentul certificat este valabil pentru un singur transport și pentru o singură operațiune vamală.

Mostrele nu se comercializează.

Director general,

.....

Viza biroului vamal

ANEXA Nr. 2

DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI

CUI

Nr. de înregistrare din

CERTIFICAT DE ABILITARE

— model —

Se abilitază importatorul
(denumirea, sediul, certificatul de înregistrare la registrul comerțului)

pentru importul următoarelor produse:

Tipul de îngrășământ

Cantitatea netă pentru care s-a eliberat
certificatul de abilitare

Prezentul certificat este valabil până la data de și nu exonerează operatorul economic de răspunderile ce îi revin pentru import potrivit legii.

Director coordonator,

.....

Text pentru versoul certificatului

Nr. crt.	Cod nomenclatură	Cantitate netă atribuită/disponibilă	Cantitate netă importată	Sold disponibil	Document vamal (tip și nr.)	Data, semnătura și ștampila autorității vamale

ANEXA Nr. 3

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR
 Biroul vamal
 Nr. /

CONVOCARE

— model —

Către

Autoritatea emitentă

În conformitate cu prevederile Legii nr. / privind regimul de import al mostrelor de îngrășăminte și al îngrășămintelor, vă solicităm să participați la controlul vamal la importul de, efectuat de, încărcat pe mijlocul de transport, la sediul nostru situat în

Solicităm nominalizarea persoanei împuternicite și confirmarea participării.

Șeful biroului vamal,

.....

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**pentru promulgarea Legii privind regimul de import
 al mostrelor de îngrășăminte și al îngrășămintelor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind regimul de import al mostrelor de îngrășăminte și al îngrășămintelor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 6 decembrie 2010.
 Nr. 1.179.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.177**

din 30 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2004 privind acordarea unor facilități familiilor de pensionari, precum și ale art. 14 alin. (1) și (4) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 7/2005

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2004 privind acordarea unor facilități familiilor de pensionari, precum și ale art. 14 alin. (1) și (4) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 7/2005, excepție ridicată de Florin Constantin Eugen Ioan Tampa în Dosarul nr. 17.665/299/CV/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției personal și asistat de Irina-Oana Enășoae. Lipsește partea S.N.T.F.C. Călători S.A. — Regionala de Transport Feroviar Călători București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că beneficiul unor călătorii gratuite acordat persoanelor cu handicap reprezintă un drept patrimonial al acestora, care se bucură de toate atributele dreptului de proprietate, inclusiv prerogativa dispoziției. Astfel, acest beneficiu poate fi transmis de titular altor persoane. Întrucât prevederile de lege criticate restrâng acest drept, consideră că se încalcă art. 44 din Constituție, dar și art. 16, art. 22, art. 34, art. 50 și art. 53 din aceeași Lege fundamentală. Mai arată că, dacă dispozițiile de lege criticate ar fi fost clare, acestea nu ar fi dat naștere unor abuzuri din partea autorităților.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor din Constituție invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 17.665/299/CV/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2004 privind acordarea unor facilități familiilor de pensionari, precum și ale art. 14 alin. (1) și (4) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România, aprobat prin**

Ordonanța Guvernului nr. 7/2005. Excepția a fost ridicată de Florin Constantin Eugen Ioan Tampa cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 829 din 20 ianuarie 2009, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București în Dosarul nr. 17.665/299/2008, având ca obiect anularea procesului-verbal de constatare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât restrâng dreptul de dispoziție asupra „bunului” reprezentat de beneficiul călătoriei cu cost redus, titularul acestui „bun” având dreptul să dispună de el cum dorește. În acest sens, arată că prevederile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2004 instituie un beneficiu în favoarea pensionarilor, beneficiu ce trebuie interpretat în sensul în care aceștia pot dispune oricum de talonul special care le dă dreptul la reduceri la transportul pe cale ferate, înstrăinându-l sau transmitându-l altei persoane. Or, art. 26 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 2.403/2004 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 147/2000 privind reducerile acordate pensionarilor pentru transportul intern, cu modificările ulterioare, și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2004 privind acordarea unor facilități familiilor de pensionari restrânge acest drept, întrucât limitează dreptul de a beneficia de facilitatea reducerii biletului de transport doar la soțul sau soția titularului. Totodată, arată că prevederile art. 14 alin. (1) și (4) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 7/2005 sunt neconstituționale și abuzive, întrucât exclud dreptul călătorilor la justificare, apărare, pretenții pentru daune și o judecată dreaptă. Astfel, se aduce o gravă atingere dreptului la viață și integritate fizică și psihică.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, notele scrise depuse la dosar, susținerile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2004 privind acordarea unor facilități familiilor de pensionari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 1 octombrie 2004. Deși nu sunt indicate textele din acest act normativ, pretinse a fi neconstituționale, Curtea, ținând cont de conținutul motivării excepției de neconstituționalitate, reține că sunt avute în vedere dispozițiile art. 1 și art. 2, potrivit cărora:

— Art. 1: „*Pensionarii din sistemul public de pensii, pensionarii din celelalte sisteme proprii de asigurări sociale, precum și alte categorii de pensionari care beneficiază de 6 călătorii simple la transportul pe calea ferată, potrivit legii, pot utiliza pentru efectuarea transportului atât trenuri personale, trenuri accelerate, cât și trenuri rapide.*”;

— Art. 2: „*De facilitățile de transport pe calea ferată prevăzute la art. 1 beneficiază și soțul sau soția, după caz, cu încadrare în numărul total de călătorii la care are dreptul titularul.*”

De asemenea, autorul excepției critică și dispozițiile art. 14 alin. (1) și (4) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 7/2005, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 11 octombrie 2006, dispoziții potrivit cărora „(1) *Călătorul trebuie să posede o legitimație de călătorie valabilă la data, trenul, clasa și serviciul utilizate, obținută conform reglementărilor în vigoare. Celor care contravin acestei prevederi operatorul de transport feroviar nu le recunoaște niciun drept și nu răspunde de eventualele daune suferite de aceștia.*[...]”

(4) *Călătorul care nu prezintă în tren o legitimație de călătorie valabilă este obligat să plătească tariful de taxare în tren. În cazul în care refuză plata tarifului de taxare în tren, este considerat contravenient și tratat potrivit legii.*”

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății, art. 22 privind dreptul la viață și integritate fizică și psihică și art. 50 referitor la protecția persoanelor cu handicap.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 1 alin. (1) din Legea nr. 147/2000 privind reducerile acordate pensionarilor pentru transportul intern, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 28 iulie 2000, cu modificările ulterioare, acordă beneficiul anual la 6 călătorii simple cu reducere de 50% din tariful stabilit pentru călătoriile pe calea ferată, cu mijloace auto sau cu navele de călători, la transportul intern în comun, între localități.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2004 privind acordarea unor facilități familiilor de pensionari, precum și ale art. 14 alin. (1) și (4) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 7/2005, excepție ridicată de Florin Constantin Eugen Ioan Tampa în Dosarul nr. 17.665/299/CV/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

Prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2004 extind acest beneficiu și la soțul sau soția titularului.

Autorul excepției, considerând că beneficiul acordat de lege reprezintă un „bun”, arată că acesta îi dă titularului toate prerogativele dreptului de proprietate, astfel că limitarea dreptului său de dispoziție, în sensul cedării unei alte persoane, alta decât soțul sau soția, aduce atingere dispozițiilor art. 44 din Constituție.

Față de acestea, Curtea reține că beneficiul reducerii costului unor călătorii pe calea ferată sau cu alte mijloace de transport în comun, între localități, nu este un drept fundamental. Astfel, legiuitorul este liber să decidă asupra acordării sale, a condițiilor de acordare și a persoanelor beneficiare, fără ca aceasta să aibă semnificația încălcării vreunui drept fundamental. Singura condiție este aceea a respectării unui tratament egal pentru situații egale.

În cazul de față, Curtea constată că ceea ce a determinat legiuitorul să acorde acest beneficiu, ca o măsură socială, în spiritul art. 1 alin. (3) din Constituție, a fost dorința de a veni în sprijinul unei categorii sociale aparte, respectiv a pensionarilor, extinzând acest beneficiu și la soțul sau soția titularului, pentru a permite utilizarea în întregime a facilităților de transport pe calea ferată, de către familiile de pensionari, așa cum se arată în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2004. Neacordarea acestui beneficiu și altor categorii de persoane, care nu se încadrează în criteriile amintite, nu are semnificația încălcării principiului egalității în drepturi. Astfel, așa cum s-a arătat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, în acord cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul egalității nu presupune omogenitate, astfel că situații diferite justifică impunerea unui tratament juridic diferit.

În ceea ce privește argumentele invocate în sprijinul neconstituționalității dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (4) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 7/2005, Curtea constată că acest text de lege nu prevede decât obligațiile ce revin persoanei care călătorește cu trenul și sancțiunile aplicabile în situația nerespectării lor. Prevederea potrivit căreia, în cazul neprezentării legitimației de călătorie, călătorului nu i se recunosc niciun fel de drepturi are, desigur, doar semnificația nerecunoașterii drepturilor ce decurg din posesia unei astfel de legitimații, iar nu a altor drepturi. Această dispoziție nu îl împiedică pe cel interesat să aducă în sprijinul său toate argumentele legale de care dispune pentru a justifica situația sa și nici să se adreseze ulterior instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor sale. Așa fiind, orice argument privind încălcarea vreunui drept fundamental apare ca evident neîntemeiat.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.206

din 5 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării și ale art. 96 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării și ale art. 96 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Complexul de porci” — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 1.029/196/2009 al Judecătoriei Brăila.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca nefundată a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor textelor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.029/196/2009, **Judecătoria Brăila a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării și ale art. 96 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Complexul de porci” — S.A. din Brăila cu prilejul soluționării unei cauze în contencios administrativ și fiscal, având ca obiect cererea de anulare a unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 36 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005, care prevăd obligația operatorului de a respecta oricare dintre condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu, dau posibilitatea organului constatator „să interpreteze condițiile autorizației pe care tot el o eliberează”. Aceasta face practic imposibil accesul celui sancționat la justiție și împiedică instanța de a censura sancțiunea, fapt ce contravine dispozițiilor art. 21 și art. 24 din Constituție. În ceea ce privește art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005, arată că aceasta sancționează diferit aceeași faptă săvârșită de o persoană juridică în raport cu cea săvârșită de o persoană fizică, încălcându-se astfel principiul egalității în drepturi, precum și principiul protejării în mod egal a proprietății private.

Judecătoria Brăila consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, arată că acestea nu îngreșesc accesul liber la justiție, întrucât partea interesată are posibilitatea de a se adresa instanței de contencios administrativ pe calea plângerii contravenționale, instanța având posibilitatea de a

înlocui sancțiunea amenzii administrative cu cea a avertismentului. De asemenea, consideră că diferența de tratament instituită sub aspect sancționator între persoanele fizice și cele juridice nu contravine dispozițiilor constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.078 din 30 noiembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 11 aprilie 2006, dispoziții care au următoarea redactare: „*Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON): [...]*”

c) obligația operatorului de a respecta oricare dintre condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu;”.

De asemenea, constituie obiect al excepției de neconstituționalitate și dispozițiile art. 96 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.196 din 30 decembrie 2005, și aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 6 iulie 2006. Aceste texte de lege reglementează, diferențiat pentru persoane fizice față de persoanele juridice, sancțiunile administrative aplicabile în cazul contravențiilor enumerate în aceste texte.

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 135 privind economia.

Examinând excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 36 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005, Curtea constată că acestea prevăd sancționarea „*obligației operatorului de a respecta oricare dintre condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu*”. Evident, textul este eliptic, intenția legiuitorului fiind aceea de a sancționa nerespectarea acestei obligații, iar nu obligația în sine.

În pofida acestei redactări defectuoase, textul de lege criticat nu împiedică persoanele interesate de a se adresa justiției și de a-și exercita dreptul la apărare în fața instanței de judecată. Astfel, dispozițiile art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005 fac trimitere la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, care consacră calea plângerii contravenționale prin care cel interesat își poate exercita dreptul la apărare.

Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005, Curtea constată că aceste texte de lege au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu aceleași critici și aceleași texte din Legea fundamentală ca cele invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 143 din 20 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 13 aprilie 2007, Curtea a statuat că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 sunt constituționale, reținând, în esență, că art. 16 și art. 4 alin. (2) din Constituție „privesc doar cetățenii, iar nu și persoanele juridice. Prin urmare, textul constituțional ar fi aplicabil persoanelor juridice, față de care s-a promovat un

tratament diferențiat, numai în cazul în care regimul juridic diferit s-ar răsfrânge asupra cetățenilor, implicând inegalitatea lor în fața legii și a autorităților publice.”

De asemenea, prin aceeași decizie s-a arătat că art. 44 alin. (2) din Constituție nu este incident, întrucât cauza are ca obiect „contestația formulată de autorul excepției împotriva unui proces-verbal de contravenție întocmit pentru nerespectarea de către acesta a obligațiilor referitoare la solicitarea și obținerea autorizației de mediu, conform prevederilor legii criticate.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În final, în ceea ce privește critica raportată la art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție, Curtea consideră că acest text constituțional trebuie corelat cu cel al art. 45 din Legea fundamentală care consacră libertatea economică. Astfel, așa cum reiese din aceste texte, acest drept se exercită doar în condițiile stabilite de lege, consacrarea sa la rang constituțional neputând justifica nerespectarea prevederilor legale care reglementează cadrul desfășurării activității economice.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării și ale art. 96 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Complexul de porci” — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 1.029/196/2009 al Judecătorei Brăila.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.365

din 26 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și a Legii nr. 162/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător

Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004 privind

înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și a Legii nr. 162/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2005, excepție ridicată de Vasile Ion, Simona Ion, Laura Florentina Milu, Ana Moczas, Irina Dogar și Andreas John Constantin în Dosarul nr. 245/45/2009 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal se prezintă domnul avocat Maricel Munteanu din cadrul Baroului Iași, pentru Vasile Chiper, Gheorghe Chiriac și alte 59 de părți, potrivit delegației depuse la dosar, și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul domnului avocat Maricel Munteanu care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 245/45/2009, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și a Legii nr. 162/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2005**, excepție ridicată de Vasile Ion, Simona Ion, Laura Florentina Milu, Ana Moczas, Irina Dogar și Andreas John Constantin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat și la obligativitatea respectării Constituției și a legilor, art. 61 alin. (1) referitoare la Parlament ca unică autoritate legiuitoare a țării, art. 73 alin. (3) lit. I) privind domeniile ce se adoptă prin lege organică și art. 115 alin. (4) referitoare la procedura de adoptare a ordonanțelor de urgență, deoarece în sfera finelor de neprimire pentru ordonanțele de urgență se înscriu atât legile constituționale, cât și legile organice. Or, potrivit art. 73 alin. (3) lit. I) din Legea fundamentală, organizarea Ministerului Public se poate face numai prin lege organică, nefiind permisă delegarea legislativă. În plus, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2005 nu respectă nici exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție, prin aceea că motivarea emiterii sale nu relevă în ce constă situația extraordinară care nu putea fi amânată.

Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2005 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 1 martie 2005, precum și a Legii nr. 162/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 2 iunie 2005.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Delegarea legislativă este o instituție specifică dreptului constituțional și presupune transferul de atribuții de la Parlament către executiv în anumite condiții prevăzute de legea de abilitare ori de Constituție. Este, prin urmare, o limitare a monopolului parlamentar în materia legiferării, care însă își găsește o justificare unanim acceptată, ce izvorăște din principiul separației și al colaborării puterilor în stat.

Astfel, cât privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2005, Curtea constată că aceasta a fost adoptată în temeiul art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție care, spre deosebire de delegarea legislativă în materia ordonanțelor simple, permite legiferarea pe calea ordonanțelor de urgență și în materia legilor organice. Prin urmare, această critică nu poate fi primită.

De asemenea, ținând seama de rațiunea edictării actului normativ, așa cum a fost arătată în preambulul său, Curtea constată că nu sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (4) din Constituție, legiuitorul delegat fiind pe deplin legitimat în acest sens. Astfel, în vederea necesității „intensificării luptei împotriva fenomenului criminalității organizate și terorismului, precum și a adaptării mijloacelor și căilor de acțiune la evoluțiile structurale produse în modalitățile de manifestare a principalilor vectori ce acționează în cadrul criminalității organizate și terorismului”, s-a impus instituirea unor măsuri imediate pentru întărirea capacității Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. În acest sens, s-a reconfigurat competența Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și a fost sporit numărul total de posturi cu care aceasta funcționează. Prin urmare, acestea sunt argumente solide care să justifice emiterea ordonanței de urgență. În plus, după cum se poate constata, măsurile dispuse vizează modificări care nu sunt menite a fi convertite în aspecte structurale ce ar fi putut fundamenta critica referitoare la art. 73 alin. (3) lit. I), în sensul că s-a dispus cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Public. Dimpotrivă Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a fost înființată prin Legea nr. 508/2004, aceasta fiind o lege organică, adoptată în acord cu art. 76 alin. (1) din Constituție.

În sfârșit, Curtea constată că, de vreme ce Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2005 a fost adoptată cu respectarea exigențelor constituționale, și Legea nr. 508/2004 de aprobare a acesteia este, în absența altor critici, în acord cu normele din Legea fundamentală pretins afectate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și a Legii nr. 162/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, excepție ridicată de Vasile Ion, Simona Ion, Laura Florentina Milu, Ana Moczas, Irina Dogar și Andreas John Constantin în Dosarul nr. 245/45/2009 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.384

din 26 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, și ale art. 577 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, și ale art. 577 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bartolo Prod Com” — S.R.L. din comuna Girov în Dosarul nr. 3.508/110/2009 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.508/110/2009, **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurenta Societatea Comercială „Bartolo Prod Com” — S.R.L. din comuna Girov în cadrul soluționării unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare, deoarece în cazul persoanelor fizice sau juridice executarea se face imediat, însă, în cazul în care cel executat este statul, acesta „beneficiază de un termen de 6 luni pentru a face demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligațiile de plată”.

În ceea ce privește dispozițiile art. 577 din Codul de procedură civilă, autorul excepției de neconstituționalitate consideră că acestea contravin și prevederilor art. 124 privind înfăptuirea justiției din Legea fundamentală, deoarece actele efectuate de către executorul judecătoresc nu pot avea putere de lege. Invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 51/2008.

Tribunalul Bacău — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002, aprobată cu completări prin Legea nr. 288/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 23 mai 2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 2: *„Dacă executarea creanței stabilite prin titluri executorii nu începe sau continuă din cauza lipsei de fonduri, instituția debitoare este obligată ca, în termen de 6 luni, să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată. Acest termen curge de la data la care debitorul a primit somația de plată comunicată de organul competent de executare, la cererea creditorului.”*

Din notele scrise prin care se invocă excepția de neconstituționalitate reiese că autorul acesteia a ridicat și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 577 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 577: *„Executorul judecătoresc va încheia, în condițiile art. 388, un proces-verbal despre îndeplinirea executării, stabilind totodată cheltuielile de executare pe care urmează să le plătească debitorul. Procesul-verbal constituie titlu executoriu în privința cheltuielilor de executare stabilite în sarcina debitorului.”*

Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Cu privire la dispozițiile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității acestora, sub aspectul unor critici asemănătoare celor formulate în prezenta cauză, prin Decizia nr. 127 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 16 aprilie 2008, respingând excepția de neconstituționalitate.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că ordonanța a cărei constituționalitate este contestată are o evidentă finalitate de protecție a patrimoniului instituțiilor publice, ca o premisă indispensabilă a desfășurării activității lor în condiții optime și,

prin aceasta, a îndeplinirii atribuțiilor ce le revin ca parte integrantă a mecanismului statului.

Totodată, Curtea a constatat că este neîntemeiată și susținerea potrivit căreia actul normativ criticat contravine dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece permite statului să împiedice, să anuleze sau să întârzie în mod excesiv executarea unei hotărâri judecătorești pronunțate împotriva sa. Astfel, este adevărat că prin instituirea unui termen de 6 luni în care instituția debitoare este obligată să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată (dacă executarea creanței stabilite prin titluri executorii nu începe sau nu continuă din cauza lipsei de fonduri) se prelungește durata procedurii de executare a titlului. Însă, Curtea a observat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, în Cauza *Burdov contra Rusiei* (Hotărârea din 7 mai 2002) s-a statuat că, deși o autoritate statală nu ar putea să invoce lipsa de lichidități pentru a justifica refuzul de a executa o condamnare, în mod excepțional, se admite că o întârziere în executare ar putea fi justificată de circumstanțe speciale, chiar dacă regula este aceea a executării într-un termen rezonabil. Această întârziere nu trebuie să se eternizeze, astfel încât să aducă atingere substanței înseși a dreptului protejat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În final, Curtea a reținut că procedura de executare a obligațiilor de plată aparținând instituțiilor publice, așa cum e reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 110/2007, se desfășoară într-un termen rezonabil.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

II. Referitor la prevederile art. 577 din Codul de procedură civilă, Curtea observă că acestea reprezintă norme de procedură potrivit cărora executorul judecătoresc va încheia un proces-verbal despre îndeplinirea executării, stabilind și cheltuielile de executare pe care urmează să le plătească debitorul, proces-verbal ce constituie titlu executoriu în privința cheltuielilor de executare stabilite în sarcina acestuia. Astfel, faptul că acest proces-verbal constituie titlu executoriu, în temeiul legii, nu poate conduce la concluzia că dispoziția de lege prin care este calificat ca atare ar fi neconstituțională, întrucât legiuitorul este liber să instituie și alte titluri executorii în afară de hotărârile judecătorești. Exemple în acest sens ar fi contractul de asistență juridică, legal încheiat, prevăzut de dispozițiile art. 30 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, cu modificările și completările ulterioare, și procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, prevăzut de art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, nu există nicio contrariedade între dispozițiile legale criticate și cele ale art. 124 din Legea fundamentală, potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, și ale art. 577 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bartolo Prod Com” — S.R.L. din comuna Girov în Dosarul nr. 3.508/110/2009 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREANMagistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean**HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2010 al Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2010 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2010 al Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli reprezintă limite maxime, care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor totale aprobate, operatorul economic

poate efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei.

(2) Contravenția se constată de către organele de control financiar ale statului, imputernicite conform legii, iar amenda se aplică persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

(3) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOCContrasemnează:Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
 SOCIETATEA NAȚIONALĂ DE TRANSPORT FERROVIAR DE MARFĂ „C.F.R. — Marfă” — S.A.
 Bd. Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1, București
 CIF:RO11054537

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
 PE ANUL 2010**

		mii lei	
0	1	Nr. rd.	BVC 2010 RECTIFICAT
INDICATORI			
2	3	4	
I.	VENITURI TOTALE (rd.2+rd.11+rd.16)	1	1.195.235,00
1.	Venituri din exploatare, din care:	2	1.191.175,00
	a) din producția vândută	3	1.155.175,00
	b) din vânzarea mărfurilor	4	400,00
	venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri, din care:	5	
	c) subvenții cf. prevederilor legale în vigoare	6	
	transferuri cf. prevederilor legale în vigoare	7	
	d) variația stocurilor	8	4.600,00
	e) producția de imobilizări	9	
	f) alte venituri din exploatare	10	31.000,00
2.	Venituri financiare-totale, din care:	11	4.060,00
	a) venituri din interese de participare	12	160,00
	venituri din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	13	
	b) venituri din dobânzi	14	400,00
	c) alte venituri financiare	15	3.500,00
3.	Venituri extraordinare	16	
II.	CHELTUIELI TOTALE (rd.18+55+59)	17	1.195.235,00
1.	Cheltuieli de exploatare, din care:	18	1.161.235,00
	a) cheltuieli materiale	19	110.000,00
	b) alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	20	75.000,00
	c) cheltuieli privind mărfurile	21	400,00
	d) cheltuieli cu personalul, din care:	22	430.586,00
	d1 ch. Cu salariile	23	327.508,00
	d2 cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	24	100.450,00
	ch. privind contribuția la asigurări sociale	25	76.964,00
	ch. privind contribuția la asigurări pt. șomaj	26	1.638,00
	ch. privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	27	19.814,00
	ch. privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	28	2.034,00
	d3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	29	2.628,00
	d3.1) ch. sociale prevăzute prin art.21 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	30	2.628,00
	- tichete de creșă cf. Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31	
	- tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	32	
	d3.2) tichete de masă	33	
	d3.3) tichete de vacanță	34	
	e) ch. cu plățile compensatorii cf. CCM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	35	
	f) ch. cu drepturile salariale cuvenite în baza unor hotărâri judecătorești	36	
	g) ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	37	65.000,00
	h) ch. cu ajustarea valorii activelor circulante	38	
	i) ch. cu prestațiile externe, din care:	39	461.911,00
	- cheltuieli cu infrastructura feroviară CN (TUI)	40	156.600,00
	- cheltuieli cu infrastructura feroviară alți operatori	41	814,00
	- cheltuieli cu alte prestații CNCFR și filiale CN din care:	42	74.757,00
	cheltuieli cu alte prest. ce nu intra în calcul TUI	43	56.555,00
	j) alte cheltuieli de exploatare, din care:	44	18.338,00
	j1) contract de mandat	45	80,30
	j2) ch. de protocol	46	108,00
	- tichete cadou potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	47	
	j3) ch. de reclamă și publicitate, din care:	48	84,00
	- tichete cadou pentru cheltuieli de reclamă și publicitate potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	49	
	- tichete cadou pt. campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	50	
	j4) cheltuieli cu sponsorizarea	51	
	j5) ch. cu taxa pt. activitatea de exploatare a resurselor minerale	52	
	j6) ch. cu redevența pentru concesiune bunurilor	53	
2.	Cheltuieli financiare, din care:	54	34.000,00
	a) cheltuieli privind dobânzile	55	33.500,00
	b) alte cheltuieli financiare	56	500,00
3.	Cheltuieli extraordinare	57	
III.	REZULTATUL BRUT- (profit / pierdere)	58	

0	1	2	3	4
IV.		IMPOZIT PE PROFIT	59	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ		
		DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	60	
	1.	Rezerve legale	61	
	2.	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	62	
	3.	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	63	
	4.	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pt. constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	64	
	5.	Alte repartizări prevăzute de lege	65	
	6.	Profit contabil rămas după deducerea sumelor de la rd.63,64,65,66,67	66	
	7.	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului ec. în exercițiul financiar de referință	67	
	8.	Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților /companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	68	
	9.	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	69	
VI		SURSE DE FINANȚARE A		
		INVESTIȚIILOR ,din care:	70	110.730,00
	1.	Surse proprii	71	110.730,00
	2.	Alocații de la buget	72	
	3.	Credite bancare	73	
		~interne	74	
		~externe	75	
	4.	Alte surse	76	
VII.		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	77	
		din care:	78	110.730,00
	1.	Cheltuieli aferente Investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	79	47.000,00
	2.	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	80	63.730,00
		~interne	81	2.755,00
		~externe	82	60.975,00
VIII.		REZERVE , din care:	83	
	1.	Rezerve legale	84	
	2.	Rezerve statutare	85	
	3.	Alte rezerve	86	
IX.		DATE DE FUNDAMENTARE	87	
	1.	Venituri totale	88	1.195.235,00
	2.	Cheltuieli aferente veniturilor totale	89	1.195.235,00
	3.	Nr. prognizat de personal la finele anului	90	10.668
	4.	Nr. mediu de salariați total	91	11.555
	5.	Fond de salarii, din care:	92	327.508,00
	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	93	327.489,00
	b)	alte cheltuieli cu personalul	94	19,00
	6.	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană)	95	2.361,81
	7.	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri curente(lei / persoană) (rd 88/rd91)	96	
	8.	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană) (rd 88/rd91 x ICP)	97	
	9	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu(unități fizice/persoană) -tonaj net pe tren/nr.personal	98	50,19
	10.	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale [(cheltuieli totale /venituri totale) x1000]= (rd.17/rd.1)x1000	99	1.000,00
	11.	Plăți restante - total	100	622.420,00
	a)	prețuri curente	101	622.420,00
	b)	prețuri comparabile	102	622.420,00
	12.	Creanțe restante-total	103	249.462,90
	a)	prețuri curente	104	249.462,90
	b)	prețuri comparabile	105	249.462,90

indicator fizic = tonaj net pe tren

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexei nr. 28 la Hotărârea Guvernului
nr. 1.347/2001 privind atestarea domeniului public
al județului Bacău, precum și al municipiilor, orașelor
și comunelor din județul Bacău**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — În anexa nr. 28 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Dămieniștii” la Hotărârea Guvernului nr. 1.347/2001 privind atestarea domeniului public al județului Bacău, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Bacău, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 și 305 bis din 9 mai 2002, cu modificările și completările ulterioare, la poziția 72, coloana 3 se modifică și va avea următorul cuprins: „Suprafața = 13.748 m², vecini: N — Achim Mircea; S — Achim Gheorghe; V — șoseaua comunală; E — Bostan Vasile, Vlad Ion”, iar coloana 5 se modifică și va avea următorul cuprins: „4.950”.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Mihai Capră,
secretar de stat

București, 2 decembrie 2010.
Nr. 1.221.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 448278